

[Undervisningsministeren]

forskerrekrutteringsplanen kører efter det oprindelig aftalte.

Man kan selvfølgelig ikke bestride, at der f.eks. i år ved siden af denne forskerrekru-teringsplan også er nogle begrænsninger. Jeg går ud fra, at den omstændighed, at der foretages visse begrænsninger, ikke skal lægge alt andet øde, for i så fald kunne man jo ikke have bevilget penge til noget nyt i de sidste 10 år, hvor der har været begrænsninger hvert år. Der er derfor ikke noget mærkeligt i, at der både er plusser og minusser, men nu har jeg altså fortalt – hvad jeg også har sagt til rektorerne – at rammerne for de kommende år forudser vi skal være uændrede med et tillæg på 13,3 mill.kr. til forskerrekru-tering hvert år, sådan som det har været forudset. Der er intet som helst nyt i det.

Med hensyn til de socialpædagogiske ud-dannelser, som også er et af de specielle spørgsmål, der har været rejst, kan jeg sige, at vi jo i et par år har ekspanderet meget kraftigt og dermed skabt en masse ekstra pladser, som i betydeligt omfang er blevet besat af kvinder. Nu holder vi lidt igen og gør det tids nok, nemlig før de er kommet op på fulde omdrejninger. Det skal forstås på den måde, at der i år undervises 150 hold, og næste år bliver der på trods af begrænsnin-gerne undervist 154 hold på første, anden og tredje årgang tilsammen. Det vil sige, at vi ved at starte begrænsningen nu sikrer en bli-dere overgang til den fremtid, vi alle har vidst måtte komme, nemlig en fremtid, hvor vi ikke har brug for hele den ekstraordinære kapacitet, som har været opbygget over nogle år.

I øvrigt har jeg svaret på et skriftligt spørgsmål i folketinget, at vi vil afvente til-meldingerne, og jeg lytter da også gerne til råd. Det er bebudet over for mig, at Amts-rådsforeningen i et brev vil påstå, at der lige-frem mangler socialpædagoger. Det vil jeg i så fald lade gå videre til arbejdsministeren, for der er ganske mange socialpædagoger registreret som arbejdsløse. Det kan godt væ-re, at mange af dem er deltidsarbejdsløse, men det er dog noget, vi må se på, hvis der på én gang er arbejdsløshed og mangel på arbejdskraft. Skulle jeg modtage et sådant brev, og skulle arbejdsministeren ikke kunne klare problemet, vil jeg da være meget tilbø-jelig til at lave et ekstra hold, f.eks. i Gedved. Jeg er helt åben på det punkt.

Men jeg vil gerne sige også til fru Dorte Bennedsen, som ifølge Ringsted Dagblad har sagt noget forkert på Sydsjællands seminari-um, at vejledningsavisen så vidt jeg kan se ikke var forkert sidste år. Man sammenblan-der tallene for den absolutte arbejdsløshed med arbejdsløsheden for de nyuddannede. Arbejdsløsheden for de nyuddannede var måske sat til 53, hvor det skulle have været 48 eller noget i den stil, men ærlig talt, er det ikke ret ligegyldigt? Det afgørende er, at op mod halvdelen af de nyuddannede socialpæ-dagoger efter nogle måneder stadig ikke har arbejde, og det synes jeg da er betænkeligt, især da det er et af de højeste tal sammenlig-net med andre uddannelser.

Men jeg vil blive meget glad, hvis det viser sig, at der er bedre beskæftigelsesmuligheder her. Så ville jeg med glæde oprette nogle eks-tra hold, det kan jeg garantere for, og i øv-rigt gøre opmærksom på, at der er langt flere pladser på denne uddannelse i dag, end der var, da den socialdemokratiske regering hav-de magten.

Fru Helle Degn sagde noget rigtigt om problematikken omkring kvindernes uddan-nelse. Oplysningerne om hver tredje kvinde og hver sjette mand kunne jeg ikke gennem-skue; det er jeg nu ikke sikker på, det må vist være en meget isoleret betragtning, det bygger på.

Alt i alt vil jeg minde om, også minde hr. Tinning om, at adgangsbegrænsningen her i landet blev reduceret med 20 pct. sidste år. Der var 20 pct. færre afviste i 1984 end i 1983, og ser vi isoleret på den del af uddan-nelserne, hvor vi har tilmeldingerne for 1985, er adgangsbegrænsningen blevet yderligere stærkt begrænset i forhold til sidste år. Det vil sige, at vi altså er på vej ud af adgangsbegrænsningen. Der er flere og flere steder, hvor der er ledige pladser i stedet for mangel på pladser, og det skyldes ikke i særlig grad faldende børnetal, for det sætter først ind til næste år. Nej, det skyldes denne udmærkede politik med at sætte et par ekstra stole ind. Den har virkelig virket og har sikret, at færre unge er blevet afvist. Det synes jeg dog skal siges ved denne lejlighed.

Når man så taler om denne belastning af lærerne på Ålborg universitetscenter, som fru Mette Groes nævnte, skal jeg ikke kunne si-ge, om der er en rimelig fordeling mellem institutionerne, men jeg vil gerne sige gene-